

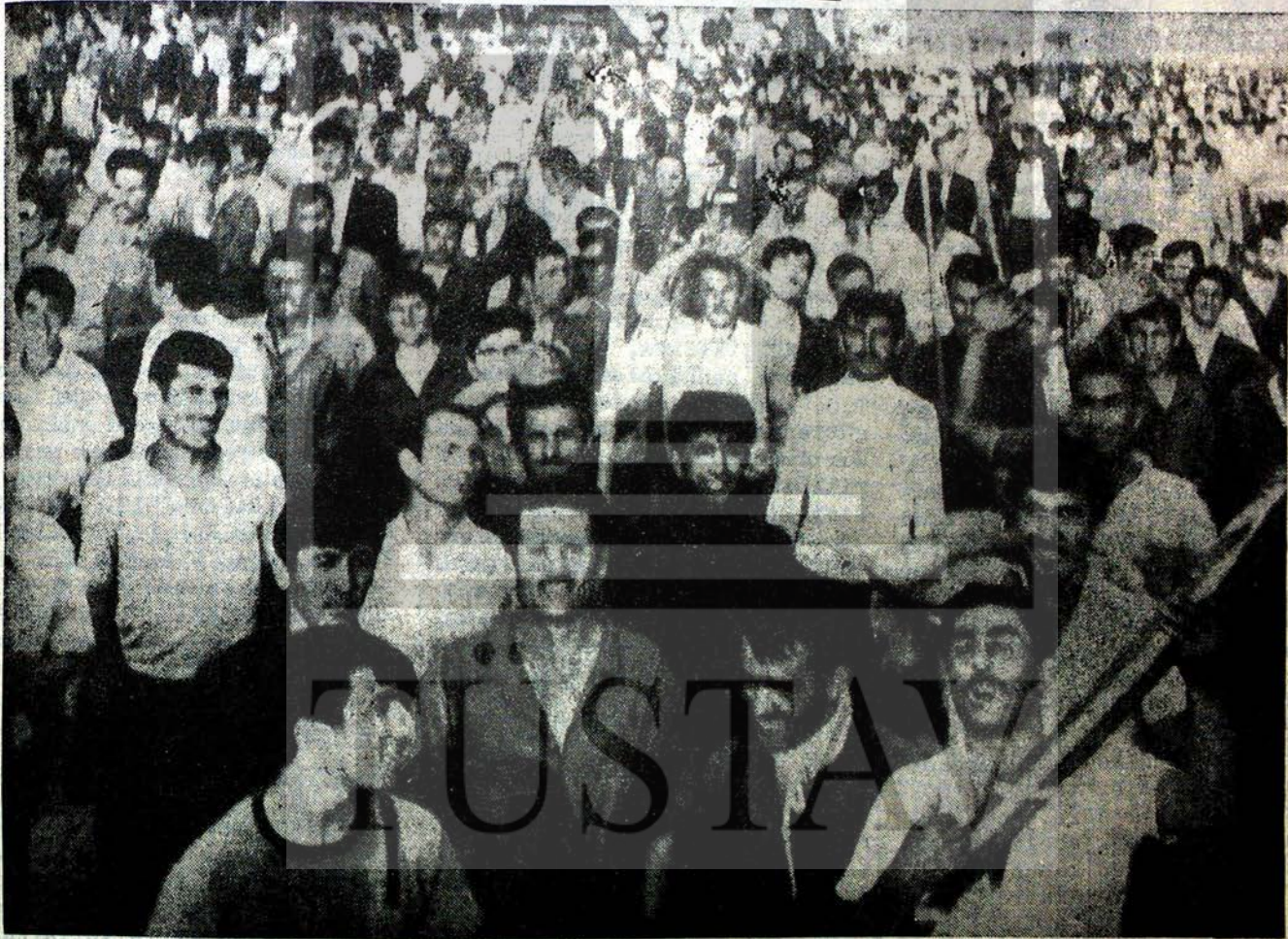
biz hayatını
bağımsızlığını
korumak için
çalışan
emekçileriz
m.kemal

Türkiyede Kurtuluş

TÜRK İŞÇİLERİNİN GAZETESİ - sayı 11

İŞÇİYİZ GÜÇLÜYÜZ

Türkiyede burjuva hükümeti Anayasanın işçiye verdiği demokratik hakları geri almak için çıkarttığı istediği anti demokratik sendika kanununa karşı İstanbul ve İzmitte 100 binlerce işçi 16-17 haziran tarihinde genel direnişe geçmişti. Haklarına alıncıya kadar direnmekte kararlı olan işçiler "işçiyiz, haklıyız, işçiyiz güçlüyüz, zincirlerimizden başka kaybedecek bir şeyimiz yok, kahrolsun faşizm, hükümet istifa, satılmış Türk-İş" sloganlarını söyleyerek İstanbulla çeşitli kollardan

yürüdüler, önlerine çıkartılan polis, jandarma ve tank bari-katlarına yarararak ilerlediler Direnen işçinin üzerine toplum polisi saldırtıldı ve üç işçi kardeşimiz polis kurşun-larıyla şehit düştü. İşçi sınıfının Türk tarihinde görülmemiş bu güçlü direnişinden korkan burjuva hükümeti işçilerin bu direnişini "ayaklanma" sayarak sıkı yönetim ilan ettiler. Halbuki, birçok milletvekili, senatör ve tanınmış hukuk profesörü işçinin bu eyleminde sıkı yönetimi gerektirecek bir sebebin

olmadığını açıkladılar. Yine bir çok tanınmış hukuk ilim adamları çıkartılmak istenen sendika kanunun anayasaya aykırı olduğunu hükümete hatırlatmışlardır.

Böyle antidemokratik terör yollarına baş vurarak işçi sınıfının mücadelesini sindireceklerini zannedenler (hakim sınıflar ve hükümet) artık şunu anlamalıdır ki Türk işçi sınıfı hakkını alıncaya kadar yılmamaktadır ve savaşı kesin zafere kadar sürdürecektir.

Savaş Kesin Zafere Kadar Sürecektir

"Hakkımızı
geri mi
almak
istiyorlar?"

İşçiyeye istediği sendikayı seçme hakkını ortadan kaldıran kanunu protesto amacıyla yürüten binlerce işçi Kadıköy'de Fenerbahçe Stadyumu önünde görülüyorlar. Polis işçi selinin iki yanında ve önünü çevirmek istemesine rağmen ellerinde bayraklar polis barajını yarıyorlar. Ve "Hakkımızı geri mi almak istiyorsunuz?" diye bağıyorlar.

İşbirlikçi Demirel hükümeti ve yardakçısı, sarı sendika Türk-İş'in beraberce hazırlamaya çalıştıkları faşist kanun tasarısına karşı tepki yalnız Türkiye'de değil, Avrupada ve milletlerarası sendikacılık çevrelerinde nefretle karşılanmıştır. Olayları Türkiyede izleyen Dünya Hür Sendikalar Birliğine mensup sendikacılar, kanunu protesto etmişler ve kanuna karşı direnen işçilerle tam bir dayanışma içinde olduklarını bildirmişlerdir.

Dünya Hür Sendikalar Birliğinin Türkiyede çıkartılmak istenen sendikalar kanununun protesto eden bildirisi aşağıdadır:

Türk sendikacılık hareketini kötü günler tehdit etmektedir. Kısa bir süre önce parlamentoya ve çok acele komisyondayan geçirilen kanun tasarısı kanunlaştığı takdirde, son yıllarda gittikçe aktifleşen ve devrimci bir sendika politikası izleyen sendikalar büyük zarar görecektir. Bu sendikalar özellikle, milletlerarası Metal İşçileri Sendikası-na bağlı Maden-İş ve Kimya Fe derasyonuna bağlı Lastik İş tir.

Bu organizasyonların devrimciliği, Bürokrat Türk-İş'in çizgisine aykırı düşmüs ve milletvekili olan bazı idarecileri kamalıyla bu sendikaları ortadan kaldıracak bu tasarımı çıkarmaya gayret etmişlerdir.

Bu kanun ile türk-İş tamamen sendika tekelciliğini eline alacak ve hoşuna gitmeyen diğer

sendikalara, örgütlenme, toplu sözleşme yapma grev ve dünya sendikalarına üye olma özgürlüğünü kaldıracaktır.

BU KANUN, KISACA, başarılı ve bağımsız sendikaların ölümü ve T.C. Anayasasında saptanmış örgütlenme ve grev haklarının kaldırılması demektir.

Milletlerarası Maden İşçileri, Kimya İşçileri ve Basın İşçileri sendikalarından gönderilen bir heyet, arkadaşlarımızın arzusu üzerine, giderek olayları yerinde tetkik etmiş, sendika-

cı, bilim adamları ve politika cılarla görüşerek bu kanun tasarısının, Türkiyenin demokratik gelişmesi için bir tehlikeye olacağını ve Türkiyenin dünyada itibarını kırıcı bir mahiyet taşıdığını ve ayrıca Türkiyenin Milletlerarası Çalışma Organizasyonunun üyesi olduğunu ve onun tüzüğüne uymak zorunda bulunduğunu belirtmiştir. TÜRK ARKADAŞLARIMIZ, HER HALI KARD, SENDİKAL ÖZGÜRLÜKLERİNİ KORUMA SAVAŞINDA HER TÜRLÜ DAYANIŞMA VE YARDIM'I BİZDEN GÖRECEKLERİNE EMİN OLMALIDIRLAR!

DİSK in BİLDİRİSİ

İşbirlikçi hükümetin ve onun yardakçısı Türk-İş'in beraberce tezgahlamaya çalıştıkları faşist sendika kanunu tasarısına karşı sert bir bildiri yayımlayarak protesto etmiştir. Bildirinin metni aşağıdadır.

T Ü R K İ Y E D E F A Ş İ Z M
E A S L A G İ D İ L E M E Z
Bugün Türkiyede, işçi sınıfının ve onun gerçek temsilcisi olan sendikaların güçlenmesinden korkan iktidar ve bu iktidarın işbirlikçileri Anayasamızda mevcut işçi haklarını ortadan kaldırma teşebbüsü içinde dirler.

Bir ülkede, işçi sınıfı demokratik hak ve özgürlüklerini korumak için bilinçli bir şekilde Anayasal direnişe ise ve yapılan ihtara rağmen Anayasanın ihlalinde ısrar ediliyorsa, o ülkede faşizme gidilmek istendiğinin belirgin örnekleri vardır.

Bir ülkede, kanun zoru ile tek

sendika - tek konfederasyon tekeli kurulmak istenmesi 60 milyon işçiyi temsil eden uluslararası Hür işçi Sendikaları Konfederasyonunca protesto edildiği halde, bazı kimseler, çıkarlarını korumak için bunda ısrar ediyor ve gerici siyasi iktidar ile ortaklığa girişiyorlarsa, orada demokrasi tehlikeye atılmak isteniyor demektir.

Gerici siyasi iktidarlar ne zaman ekonomik çıkmazlara girseler, o zaman işçi haklarından ve sendikal özgürlüklerden başlamak üzere demokratik hakları kısıtlama yolunu tutarlar. Türkiyenin özelliği, işçiler adına konuştuğunu iddia eden bir konfederasyonun bu suça ortak olmasıdır.

Hesaplarında yanılıyorlar. Faşizme özenenler iyi bilmelidirler ki, halktan ve demokrasiden yana olan güçler, başta işçi sınıfımız olmak üzere, onlara bu fırsatı vermeyecek ve iştahlarını kursaklarında bırakacaktır.

Köylülerin Direnişi

Bursaya su vermek için şehrin 4 kilometre uzagında bulunan Arabayatığı köyü arazisinde artezyen kuyuları açılmış, yalnız bu kuyular açılırken köylünün su ihtiyacı göz önünde tutulmamıştır. Kuyulardan çıkan suyun hemen şehre nakledilmek istemesi üzerine köylüler tarafından işgal edilmiştir. İşgalcilerin çogu kadındır. Olay yerine her seferinde olduğu gibi jandarma birlikleri sefk edilmiş fakat köylüler "Bu artezyenler bizim tarlalarımızı kurutacak, biz susuz mu, aç mı kalacağız" diye direnmelerine devam etmişlerdir. Köylülerin direnmekte ısrar etmesi üzerine açılan yedi kuyudan 5 i köylülere geri verilmiştir.

ZAMI PROTESTO

Hükümetin koyduğu ağır vergileri ve zamları kaldıramayan fakir halk hükümete karşı baş kaldırmaktadır. Bilhassa fakir köylüler ve çiftçiler bu vergiler ve zamlar altında ezilmektedir. Hükümetin bu halk düşmanı politikası köylüler tarafından protesto edilmektedir. Geçtiğimiz günlerde Karadeniz fındık üreticilerinin yaptıkları açık hava mitingleri, Adapazarında 14 bin pancar işçisinin yaptığı sezsiz yürüyüş, Merzifon köylülerinin yaptıkları zam protesto mitingi, Alaşehir köylülerinin yaptıkları çiftçinin direniş mitingi bunlardan bazılarıdır.

Köylülerin sömürüye ve ezilmeye karşı sürdürdükleri bu mücadele işçi köylü ittifakı kuvvetlendirildikten sonra daha etken bir duruma gelecektir.

DEMİRELİN Son Günleri

Bundan 4 sene evvel 262 lira vergi verecek kadar bir serveti olan Demirellerin bugünkü serveti 87 milyon lira tutarındadır. 4 sene içerisinde bu kadar çabuk servet sahibi olmanın tek hikmetinin ne olduğunu hepimiz bilmekteyiz. Anadolu'da halk ot yerken, apandsitten ölürken, yolsuz, okulsuz sürünürken Almanya kapılarında yüz binlerce işçi iş diye beklerken başbakanlık koltuğunda oturan bey bunları düşünmemekte servetime nasıl yeni servetler katarım diye yeni yeni suistimal planları hazırlamaktadır.

Devletin parasını babasının malı gibi milyon milyon kardeşlerine sözümlü ona kredi olarak verirken, çiftçi ziraat bankasından tohum parası alacağını, esnaf kredi alacağını diye banka kapıları önünde günlerce kıvrır.

Böyle yolsuzluklara sebebiyet veren bir kişinin daha fazla başbakan olması Türk halkı için büyük bir yüz karasıdır. Kendisine yapılan tenkitleri çeşitli baskılarla ört bas etmek isteyen Demirel hatta hakkında meclislerin soruşturma yapmasına dahi mani olmaya kalkışmıştır. Yaptığı suistimallerin hesabını vermektan kaçan başbakan yalnız bundan kurtulamamıştır. Meclisteki kendi ayarında olan kişilerin çoğunlukta olamasıyla çıkartığı

başbakan hakkında soruşturma yapılmasını" kararını Ana yasa mahkemesi iptal etmiştir. Şimdi meclis Demirelin ne gibi suistimaller yaptığını bir rapor halinde tesbit edecek ve kamu oyuna açıklayacak bir soruşturma komisyonu kurmuştur. Böyle bir raporun hazırlanmasından sonra Demirelin de defteri dürülmüş olacaktır.

TIP

Son günlerde kendi içinde gelişmesi iyice büyüyen burjuvanın hakim kesimi olan işbirlikçi büyük burjuvazinin ilerici güçlere, işçi sınıfına ve onun partisine karşı giriştiği terör artmıştır. İstanbul ve İzmitte 'ki dev işçi yürüyüşünden korkan burjuvazi işçi sınıfı önderliğinde emekçi iktidarının kurulacağını yakın olduğuna hissedince emekcilerin ve işçilerin partisi olan Türkiye İşçi Partisine karşı saldırısını arttırmış ve TIP'i kapattırmayı tasarladığını açıklamıştır. Bu açıklama esasında bir blöftür. Burjuvazi böyle açıklamalarıyla ilerici ve sosyalist güçleri sindireceğini zannetmiştir. Fakat burjuvazi bundada yanılmıştır. Çünkü böyle bir açıklamayı duyan tüm ilerici ve demokratik güçler harekete geçmişler ve Tip'e kimse dil uzatamaz demişlerdir. YAŞASIN TÜRKİYE İŞÇİ PARTİSİ !

DEMOKRASİ

Çeşitli sınıflar varolduğu müddetçe " mutlak bir demokrasi"nin sözünün edilemeyeceği: sınıflı bir toplumda ancak belirli bir sınıfın demokrasisi nin yaşayabileceği açıktır. Bu nun aksini iddia etmek hem in san aklını hemde insanlık tarihini hiçe saymak olur.

... "Mutlak demokrasi"; bu içi boş kavram, işçi sınıfını enayi yerine koymak isteyen liberallerin hilekarca ortaya sürdükleri bir saçmalaktan başka bir şey değildir. Tarihte feodalizmi yıkan burjuva demokrasisini ve burjuva demokrasisine son veren işçi demokrasisini görüyoruz.

... fakat Kautsky, marksist metodu ancak liberallerin ve burjuvaların işine geldiği ölçüde kullanıyor (orta çağın feodalizm; derebeylik düzenine son veren kapitalizmin ve özellikle kapitalist demokrasinin ilerici yanları gibi). Burjuvazinin işine gelmeyen gerçekleri ise (örneğin burjuvaziyi yıkmakla görevli işçi sınıfının devrimci ücü) görmemezlikten geliyor, örtbas ediyor, gizliyor. İşte bu yüzden Kautsky, istese de istemesede de burjuvazinin uşağı durumuna gelmiştir.

Ortaçağ istibdadına kıyasla muazzam bir tarihi adım olmasına rağmen, burjuva demokrasisi, dar, sınırlı, sahte ve yalancı bir demokrasidir ve Kapitalizm yaşadığı müddetçe de böyle kalmaya mahkumdur. Burjuva demokrasisi zenginler için bir cennet, fakirler ve sömürülenler için ise, bir aldatmaca, bir tuzaktır. Marksizmin ortaya koyduğu bu en önemli gerçeği sözde marksist geçinen Kautsky anlayamamaktadır.

... Modern devletlerin temel prensiplerini ele alalım, idare dış metodlarını, toplantı hürriyetini, basın hürriyetini "bütün vatandaşlar kanun karşısında eşittirler" prensibini ele alalım - her defasında karşımıza dikilecek olan şey, dürüst ve bilinçli işçilerin çok iyi tanıdıkları burjuva demokrasisinin sahtekarlığı olacaktır. En demokratik bir burjuva devletinin kanunları bile burjuvaziye, işçi sınıfını ezme imkanı veren açık kapılar bırakacaktır. "Mevcut düzeni yıkmak isteyen; huzuru bozan" kişilere karşı, gerçekte ise köleliğe boyun eğmeyip bu durumdan kurtulmaya çalışan

Bu yazı Lenin'in, işçi sınıfına ihanet eden Kautsky'yi teşhir etmek için yazdığı "İşçi devrimi ve dönek Kautsky" isimli eserinden kısaltı larak alınmıştır.

İşçi ve emekçi kitlelerine karşı asker göndermek, "olağan üstü durum", "örfi idare" ilan etmek imkanlarını veren açık kapılar. Kautsky, dünyanın en demokratik en cumhuriyetçi burjuvaları olan Amerikan ve İsviçre burjuvazisinin grevleri işçilere karşı davranışlarını unutmuş görünmekte ve utanmadan burjuva demokrasisini sevimli göstermeğe çalışmaktadır.

Evet, "büyük alim" Kautsky hazretleri bu rezaletleri alçakça örtbas etmeğe çalışıyor. Bunun yerine işçileri "Demokrasi demek azınlıklara da haklar tanımak onları korumak demektir" diye masallarla uyutmağa kalkıyor.

... Sayın "alim" bay Kautsky, sadece "küçük" bir noktayı unutmaktadır": Burjuva demokrasilerinde iktidarda olan burjuva partisi "azınlık haklarını" sadece diğer burjuva partilerine tanıır. İşçi sınıfı ise ciddi ve temel bir meseleyi eline aldığı anda "azınlık hakları" şöyle dursun, en korkunç saldırılara uğrar, kanun dışı ilan edilir, her yandan yayılım ateşine tutulur.

Bir ülkede demokrasi ne kadar ilerlemişse, işçi sınıfının burjuvaziye tehlikeye düşürebilecek köklü mücadelelerine karşı burjuvazinin saldırıları da o ölçüde sert olur, çatışmalar gittikçe bir iç harbe dönüşür.

... İşçi demokrasisi ise (ki sovyet rejimi de bunun bir çeşididir) halkın dev çoğunluğuna, ezilenlere, sömürülenlere, emekçilere dünyanın hiçbir yerinde görülmemiş geniş demokratik haklar sağlamaktadır..

Dış politikayı ele alalım: Hiçbir burjuva ülkesinde, ne kadar demokratik olursa olsun dış politika açıkça halkın gözleri önünde yürütülemez. Her tarafta kitleler aldatılır, demokratik Fransada olsun İsviçrede, Amerikada, İngilterede olsun. İlk olarak sovyet rejiminin devrimci eli dış politikayı örten gizlilik perdesini yırtıp atmıştır. Kautsky bu konuda susuyor. Yağmacılık savaşlarının dünyayı sardığı,

gizli anlaşmalarla dünyadaki "etki alanları"nın bölüşüldüğü (yani kapitalizm haydutlarının dünyayı paylaşmağa hazırladığı) şu günlerde, Kautsky hazretleri temel meseleyi, dünya barışının, milyonlarca insanın hayatının bağlı olduğu dış politikanın halktan gizlenmesi meselesini görmemezlikten geliyor.

Devlet yapısını ele alalım: Kautsky, "İkinci dereceden, devlet" meselelere, örneğin, sovyet anayasasına göre seçimlerin çift dereceli oluşuna dört elle sarılıyor, ama meselelerin özüne inemiyor. Devlet mekanizmasının sınıf karakterini farkedemiyor. Burjuva demokrasilerinde emekçi kitleler çeşitli ayak oyunları ile hükümet katılma imkanından, toplantı ve basın hürriyetinden faydalanma imkanından mahrum edilir. Bir ülkede "mutlak" demokrasi ne kadar gelişmişse oynanan oyunlar da o derece açık gözde, hilekarca olur.

... Kitleleri, sömürülen kitleleri gerçekten hükümette söz sahibi eden ilk rejim, sovyet rejimi oldu. (Daha doğrusu ikincisi. Çünkü Paris Komünü de bu konuda ilk adımları atmıştı.)

... Sovyetler doğrudan doğruya sömürülen emekçi kitlelerin öz organizasyonlarıdır. Onlara devleti kurmak ve yönetmekte yardımcı olan organizasyonları. Emekçilerin ve sömürülenlerin önderi olan şehirli işçiler büyük fabrikalarda en geniş ve en köklü şekilde örgütlenmiş oldukları, kolayca toplanıp temsilcilerini kolaylıkla seçebildikleri ve yakından takip edebildikleri için en fazla söz sahibi olan grup haline gelmektedirler. Sovyet örgütleniş şekli bütün emekçi ve sömürülenlerin, önderleri işçi sınıfı etrafında toplanarak birleşmelerini sağlamaktadır.

... İşçi demokrasisi her çeşit burjuva demokrasisinden MİLYONLARCA defa daha demokratiktir.

Sovyet rejimi en demokratik burjuva Cumhuriyetinden daha demokratiktir.

... Her işçinin kolayca gördüğü bu gerçeği Kautsky göremiyorsa, bunun sebebi şu temel soruyu sormayı unutmamasıdır: Demokrasi - fakat kimin için, HANGİ SINIF İÇİN DEMOKRASİ ?

Sömürge ve bağımlı ülkelerden büyük çoğunluğu siyasi bağımsızlıklarına kavuşmuş olmalarına rağmen, bu memleketlerin halkları, kendilerini hâlâ emniyette hissedememektedirler. Çünkü emperyalizm pusuda beklemekte, her fırsattan yararlanarak sömürgeciliği tekrar canlandırmaya çalışmakta, genç egemen devletleri yeni metotlarla sömürmek için manevralar çevirmektedir. Daha bir çok halklar (Güney Afrika, Güney Rodezya, Anglo halkları) hâlâ sömürge köleliği boyunduruğu altında inlemektedir. Emperyalizm, millî kurtuluş hareketinin amansız düşmanıdır. Bu yüzden, gerçek özgürlük ve bağımsızlık için savaşı bütün dünya halkları, karşılıklarında, dolaylı veya dolaysız olarak daima emperyalizmi bulmak tadırlar. Emperyalizm, şimdi, sömürgecilik alanında, neokolonizm adı verilen yeni sömürgecilik metotlarıyla kurtulan halkların karşılıklarına çıkmaktadır. Afrika, Asya ve Latin Amerika halkları yeni sömürgecilğe karşı çetin bir savaş yürütmektedirler.

Neokolonizm denen sömürgecilik, gelişmekte olan memleketler üzerindeki hakimiyetlerini devam ettirmek, siyasi kontrollerini genişletmek ve iktisadi bakımdan alabilmesine yayılma amacıyla emperyalistler tarafından alınan ekonomik, politik, hattâ askeri ve ideolojik tedbirler sistemidir. Başka bir deyişle, yeni sömürgecilik sömürge esaretinden kurtulan memleketlerde ve kendi kurtuluşları uğrunda savaşan ülkelerde emperyalistlerin, ekonomik, askeri-politik ve ideolojik yayılmalarıdır.

Emperyalist devletler, sömürge esaretinden kurtulmuş memleketlerin bir kısmının ekonomilerini hâlâ kontrolleri altında bulundurmaktadırlar. Fakat bununla da yetinmemekte oralarda ekonomik sömürlerini daha da artırmaya çabalamaktadırlar. Asya, Afrika ve Latin Amerika memleketlerinden çoğu siyasi bağımsızlık

larına kavuşmuş olmalarına rağmen, bunlardan bir haylisi iktisaden emperyalist devletlere bağımlı durumdadırlar. Bu memleketlerin sanayi müesseselerinden önemli bir kısmı, ham madde kaynaklarının çoğu yabancı monopolların elindedir. Bu durum, onlara, iktisaden kendilerine bağımlı olan memleketleri daha fazla sömürmek ve kârlarını durmadan artırma imkânını vermektedir. Amerikan emperyalistleri, az gelişmiş ülkeleri bu şekilde sömürmek suretiyle yılda ortalama 6 milyar dolar kâr sağlamaktadırlar. Bu para o ülkelerde kalsaydı, onların millî ekonomileri, şüphesiz ki, büyük bir hızla gelişecek, halklarının refah düzeyi hızla yükselecekti..

Emperyalistlerin az gelişmiş ülkelere yapmakta oldukları iktisadi "yardım"lar da yeni sömürgeciliğin özelliklerinden biridir. Bu yeni-sömürgeciliğin avukatlığını yapan ideolog ve politikacılarının iddia ettikleri gibi, karşı taraflı geliştirmek, kısa zamanda gerilikten kurtarmak için yapılan iyi niyetli bir yardım değildir. Tamamıyla belirli amaçları vardır. Ve bu amaçların en belli başlıları da şunlardır: Yardım yapılan devlete kabul ettirilen şartlar sayesinde yabancı monopolların o memleketteki iktisadi dayanak ve mevzilerini koruyup kuvvetlendirmek ve bu suretle de, o

ülkenin ekonomik ve politik gelişmesine tamamiyle kendi çıkarlarına uygun bir yön vermek. Bu sözde yardımlar, genel olarak, yardımı kabul eden memleket halkının millî haysiyet ve şerefini kırıcı şartlar altında verilmektedir. Ve yapılan yardımlar, ağır şartları kabul eden memleketin iç ve dış politikasına baskı yapmak için bir vasıta olarak kullanılmakta, yardım alıcıyı, kendi gelişme yolunu istediği gibi seçme imkanlarından yoksun etmektedir. "Yardım" anlaşmalarında, yardımın, öngörülen yerlere harcanıp harcanmadığını kontrol edecek ve yol gösterecek birçok "danışman"nın gönderilmesinde şart koşulmaktadır. Bunlar, gerçekte, emperyalizmin yeni-sömürgecilik politikasının o ülkedeki yayıcı ve yerleştiricileridir. Yeni kurtulan ve az gelişmiş ülkelerin iktisaden gelişmeleri için yardım yapıyorlarmış gibi görünen ve satın aldıkları politikacı ve gazeteciler tarafından halka böyle tanıtılan emperyalistler yardım bahanesiyle girdikleri memleketlere kapitalist yolunu hürriyet içinde hızla gelişme yolu imiş gibi gösterip yuttururlar. Her mahallede bir milyoner yaratmak için tiyatro palazlandırıdıkları komrador burjuvazinin aracılığı ile bu ülkelerde istedikleri politikayı yürütmeye çalışırlar.

SOSYALİZM SÖZLÜĞÜ

Opportunizm: Devrimci hareketlerin içine sızan, temelini küçük burjuva ve burjuva düşüncü tarzından alan sapık tutum ve davranışlar. "Sol opportunizm" ve "Sağ opportunizm" olarak kabaca iki bölüme ayrılabilir.

Sağ opportunizm: Yahut da sağ sapma. İşçi sınıfını devrimci hareketten uzaklaştırıp burjuva sınıfının kuşruğuna takmak isteyenler; küçük çıkarlar kısa vadeli başarılar uğruna işçi sınıfını burjuva sınıfı ile uzlaştırmaya çalışıp işçi hareketinin bütününe, uzun vadeli amaçlarına zarar verenler "sağ sapmacı" diye adlandırılır.

Sol opportunizm: Yahut "sol sapmacılar". Küçük burjuva zümreler kapitalizmin ağır baskısı altında ezilerek ümitlerini kaybederler, bu ümitsizlik onları zaman zaman saman alevi gibi parlayıp sönen aşırı hareketlere sürükler. Bunlara "sol opportunist" denir. Sol opportunizmin en aşırı şekli "Anarşizm"dir. İşçi sınıfını düşünülüp planlanmış yerinde ve akıllıca hareketlerden uzaklaştırıp başarı ihtimali olmayan delice çıkışlara sürüklemeyi amaç edinen "sol opportunizm" en az "sağ opportunizm" kadar tehlikelidir. Çoğu hallerde bu sağ ve sol opportunistler birleşirler.

ATTF nun Duyurusu

Metin Gür

KIYMETLİ KARDEŞLERİM !

Yurdumuzdan kilometrelerce uzak yapan ellerde 7-8 kişi bir odada, en ağır işlerin başında ve memlekette bıraktığımız ana karı ve yavrularımızın hasretliği içinde çile doldurmaktayı Mektup göndeririz doğru dürüst yerine ulaşmaz, para göndeririz aylarca yollarda yollarda sürünür, iş yaptırmak isteriz tercüman haraç ister, Alman'ın beğenmediği evler bizlere en yüksek fiatlarla kiraya verilir.

Kardeşlerim,

Bu aydınlık dünyayı bize zindan eden kimlerdir? Bizi yurt dışına edip kendileri yurt içinde istedikleri gibi cıvıt atanlar, kardeşlerine 19 milyon lira verenler, senin benim paramla hanlar, köşkler yaptıranlar kimlerdir? Bunları bilmek ve çektiklerimiz için "ka derimizmiş" deyip boyun bükmemek zorundayız. Çünkü bu yola baş vurduğumuz müddetçe baba larımızdan bize miras kalan sefâleti çocuklarımıza bırakmış oluruz.

Ülkemizin yönetimini senelerdir ellerinde tutanlar zenginler ve patronlar olmuştur. Dai ma parmaklarını meclislerde kendileri için kaldırmışlar ve bu arada menfaatlerini daha da iyi garanti altına almak için yabancılarla (Amerika), ile gizli anlaşma yapmaktan geri kalmamışlardır. Yanında işçi olarak çalıştığımız patrona günde 100 liralık iş yaptığımız halde bunun 10 lirasını bize (4-5) baş nüfusu olana vermiş gerisini, yani daha doğrusu bizim emeğimizin karşılığıyla bir işyeri bir iş yeri daha katmış ve aynı zamanda gelecek sülalesinin geçimini bile garanti altına almıştır. Emegimizin karşılığını çalan bu patron, işine geldiğimiz zaman çalıştırmış, işine gelmediğimiz yada gıddasızlıktan ve bakımsızlıktan güçsüz durumade kolumuzdan tuttuğu gibi ac susuz dışarı etmiştir. İşte, aynı zamanda Türkiye'nin yönetimini elinde tutan bu patronlar, çıkardıkları kanunlarla kısıvrak bağlamışlardır.

Kardeşlerim,
Burada çok önemli bir noktaya dikkat edelim; benim patronum olan bir şahıs nasıl benim menfaatime olan kanunu çıkarır? Bu olacak şey değil. Çünkü o zaman patron kendi menfaatini çişnemiş olur. Onun hedefi çalıştırdığı işçiyi sömürmek, milyonları kazanmak, sayfiyelerde, yatılarda ve Avrupanın çeşitli yerlerinde

Almanya'dan izimli gelenlerle, çalışmak üzere ilk defa Almanya'ya giden Türk işçilerinden bir grup, kendilerini Almanya'ya götürecek otobüsün hareket saatini bekliyorlar. Çöpeği de hem yolu süpürüyor, hem de yolcularla sohbet ediyor.

seyhat etmek, kırallar gibi yaşamaktır. Benim hedefim ise emeğinin karşılığını almak ve çoluk çocuğumun geçimini sağlamaktır. Burada bunun küçük bir kıyasla masını yapalım:

Yine ülkemizde işçi ve memurun kazancının her 100 lirasından 15 lira vergi aldığı halde, top rak ağalarından sadece 35 kuruş vergi alınmaktadır.

Çalışan nüfusun % 70 i milli gelirin % 20 sin alırken, nüfusun % 2 si ise milli gelirin % 45 ini (büyük çiftçiler, tüccarlar, sanayiciler) almaktadır. Bunu dahada somutlaştırırsak 70 kişi 20 ekmeği aralarında pay ediyor, 2 kişide 45 ekmeği bölüşüyor.

Senin çocuğun köyünde okulsuzluktan karanlıklara gömülürken ihracatı teşvik için, ihracatçılara her yıl devlet tarafından "vergi iadesi" adı altında primler ödemektedir. Bu ödemeler için, her seneki bütçeden, ortalama olarak 2 milyar lira ayrılmaktadır.

İşçi kardeş,
Kısaca yukarıda da gördüğün gibi şimdiye kadar ve şimdide bizleri yönetenler patronlar ve zenginlerdir. Onların bu adaletsiz ve soygun yönetimine son vermemiz, tek yolu bizimde siyaset yapmamız ve kendi yönetimimize kendimiz sahip olmamızdır. Türkiye bizim zimidir. Hiç bir zaman dört tane vurguncunun elinde bırakamayız. Yurt dışında da olsak ülkemizin

soygun düzenin füğuranlarına yem olacaktır. Hatta bir çok arkadaşlarımız buradan, iş yapamıy diye Türkiye'ye gitmiş ve elindeki birkaç kuruşunuda kaptırarak tekrar geri dönmek mecburiyetinde kalmıştır.

Artık her şey ortada, Türkiye günbegün uçuruma doğru gitmektedir. Düşmana karşı verdiğimiz savaşların aynısını şimdiki soyguculara karşıda vermek her yurttaşın görevidir. ATTF ve buna bağlı olan örgütler bu görevi en titiz şekilde ve yıkıcı ideolojileride saf dışı ederek yerine getireceklerdir.

İşçi kardeş,
ATTF'nin çatısı altında birleşerek yurt içindeki sosyalist devrimci kardeşlerimizin mücadelesine bir katkı ve de emekçi sınıfının zaferi için, yurt dışıda mücadelemize devam edelim. Sınıfımız bize bunu emretmektedir.

AVRUPA TÜRK TOPLUMCULAR
FEDERASYONU
ATTFF
4047 DORMAGEN-HACEKNBROICH
WIED STR.16

ATTF'nin Köln'de dayanışma mitingi

Avrupa Türk Toplumcular Federasyonu (ATTF) memleketimizde savaşıyor işçi kardeşlerimizi desteklemek ve onların haklı mücadelesini Avrupa kamu oyuna duyurmak için 5 Temmuz 1970 pazar günü Köln şehrinde büyük bir miting ve yürüyüş yaptı. Köln şehrinde yapılan bu büyük miting ve yürüyüşe ATTF'ye bağlı Berlin, Münih, Dachau, Frankfurt, Hamburg ve Londra örgütlerinden de temsilciler geldiler. 1000 ne yakın Türk işçisinin katıldığı yürüyüş Alman, Arap, İran ve Yunan sosyalistlerinin temsilcileri de iştirak ettiler. ve Türk işçisinin savaşını desteklediklerini bildirdiler. Köln şehrinin ana caddelerinden geçilen yürüyüş esnasında hep bir ağızdan "sattılmış Türk-İş, patronsuz Türkiye, Sosyalist Türkiye, İşçi-

nin gerçek örgütü DISK, FİP, NATO'dan çıkmalıyız, Morison Süleyman-Yolculuk ne Zaman" sloganları söylendi ve yol boyunca etraftaki Almanlara hopörlerden yürüyüşün mahiyeti hakkında izahatlar verildi. Neumark meydanında yapılan mitingte konuşan konuşmacılar "çıkartılmak istenen sendika kanununun anayasaya aykırı olduğu bir kere daha belirtildi ve sıkı yönetimin bir anevvel kaldırılmasını, tutuklanan işçilerin bırakılmasını istedikler. Miting dünya işçilerinin marşı enternasyonal söylenerrek sona erdi. günü bir kez daha belirttiler ve sıkı yönetimin kaldırılmasını, tutuklanan işçilerin serbest bırakılmasını istedikler. Miting dünya işçilerinin marşı enternasyonal söylenerrek sona erdi.

IRGAT

hasan kara

EMEKÇİ IRGAT YARICI

TAMIRCI ÇIRAK TORNACI

BEDEL KÖLE ve KAPICI

UYANALIM UYANALIM

KARAKOLDA DÖVÜLENLER

KAPULARDAN KOVULANLAR

ALMANYALARA SATILANLAR

UYANALIM UYANALIM

türkiyede işçi ve sosyalist hareketleri

İkinci Meşrutiyet devriminden sonraki işçi grevleri

Avrupa işçileri gibi kendi meslek birliklerinde teşkilatlanmaya koyulan türk işçileri, ücretlerini yükseltirmek ve emek şartlarını iyileştirmek için en kuvvetli bir vasıta olan greve büyük önem veriyorlardı. Bu yüzden, 1908 devriminden sonra başlayan ilk işçi grevleri, kitlevi ve sürekli oluşları bakımından, Türkiye işçi hareketinde yepyeni olaylardı.

1908 den sonra ilk grevi, Osmanlı imparatorluğunun Avrupa kesiminde, Bulgaristan, Yunanistan ve Sırbiyaya yakın bölgelerdeki demiryolu işçileri yaptılar. Bazı maden ocaklarında çalışan işçilerle, İstanbul ve Anadolu'daki bütün işçileri ve diğer bazı müesseselerin işçileri de greve kalktılar. Hepsinin de esas istekleri, ücretlerinin yükseltilmesini ve çok kötü olan emek şartlarının iyileştirilmesini sağlamak, bu isteklerini hükümete ve yabancı kumpanyalara kabul ettirmekti.

Doktor Reşat Rıza şöyle diyor: "İşçiler, rutubelli, havasız, karanlık, ahır gibi yerlerde çalıştırılıyor." İşçinin sağlığı için gereken tertibata alçırış bile edilmiyor, verem korkunç tahribat yapıyordu. Doktor Arhangelos Gavril de: "Yerli işçiler, bir lokma kuru ekmek, iki çürük zeytinle geçinir" diyor. Dr Ar. Gavril, kitabında, alman kapitalistlerinin, demiryolu kumpanyasındaki işçileri ne korkunç sömürme metodu ile çalıştırdıklarını birçok misallerle anlatıyordu. İşçiler, işverenin keyfine göre, kanun dışı çalıştırılıyordu. Bundan dolayı işçiler kumpanya idarecilerine kin beslerlerdi.

1908 yılının ağustos ve eylül aylarında yalnız 30 gün içinde 30 kadar işçi grevi patlak verdi. Bunların en büyükleri, yabancılar tarafından işletilen demiryolları ve maden ocaklarında yapılan grevlerdi. Hele demiryolu

işçilerinin grevi hızla genişlemişti. İlk önce Rumeli demiryollarının Selânik hattında başlamış, kısa zamanda Üsküp demiryoluna, Demirkapı - Metroviçe ve İstanbul - Edirne hatlarına sıçramıştı. Bu grevler, işçi meslek birlikleri (sendikalar) tarafından iyi teşkilatlandırılmışlardı. İstanbul - Edirne demiryolu işçileri sendikasının yönetmenliği tarafından grev dolaşısıyla yayımlanan beyannamede şöyle deniliyordu: "Telgraf âletleri, Sendika âzaları tarafından korunacaktır. Hat boyundaki bekçiler, alât ve edevatı muhafaza edeceklerdir. Bütün arkadaşlara sükün ve itidal (soğukkanlılık) tavsiye ederiz. İntizam asla bozulmamalıdır: Yaşasın birlik!"

Demiryollarının grevi Anadolu demiryollarına da yayıldı. Batı Anadolu'daki Aydın demiryolu işçileri ve az maaşlı memurlar da 18 ağustos 1908 de grev ilân ettiler.

Anadolu - Bağdat demiryolu işçileri, bu hattı işleten alman kumpanyası müdürlüğüne 17 ağustosta bir dilekçe verdiler. Bu dilekçede saydıkları istekleri yerine getirilmediği takdirde grev yapacaklarını bildirdiler. Ana-

dolu - Bağdat demiryolu işçilerinin, sömürgeci alman kumpanyasından başlıca istekleri şunlardı:

- 1) işçi teşkilâtının kumpanya tarafından tanınması;
- 2) şube müdürlerinden başka bütün memurlara birer maaş tutarında ikramiye verilmesi, aynı zamanda memurlara kıdemleri (staajları) nispetinde zam yapılması;
- 3) bütün işçilerin gündeliklerine üçer kuruş zam yapılması;
- 4) gündelikçi müstahdemlere ve uzman işçilere, günde dörder kuruş zam yapılması; bunların işgünü dışında çalıştırılmamaları;
- 5) geceleri çalışanlara iki kat gündelik verilmesi;
- 6) hastalanan memurların işten çıkarılmaması,
- 7) aylıklarından yüzde bir kuruş kesilen her memurun ve ailesinin parasız tedavi ettirilmesi, memurların hastane masraflarının kumpanya tarafından ödenmesi.

İşçi temsilcileri, işçilere ve memurlara yapılacak zam nispetini gösteren bir listeyi de dilekçe ile birlikte müdürlüğe verdiler. Ayrıca bu istek listesinin birer kopyesini de hükümete, Alman elçiliğine ve Alman Bankasına gönderdiler.

Fakat istekler kabul edilmedi. Bunun üzerine işçiler, 14 eylülde büyük bir greve başladılar. İstanbul-Eskişehir-Ankara-Konya demiryollarında ve bunların kollarında çalışan bütün işçi ve memurlar greve katıldılar. "İkdam" gazetesi, 15 eylül 1908 tarihi sayısında bu grev hakkında şu haberi veriyor: "Haydarpaşa-Eskişehir-Ankara-Konya-Bulgurlu hatlarıyla bütün şubelerindeki memurun ve amele grev yapmışlardır. Dün, amele önderinde muzika ve ellerinde bayraklarla Kadıköy ve civarında dolaşmışlar, tezahüratta bulunmuşlardı. Bu gezintiden sonra Haydarpaşa istasyonunun kapısına astıkları bir beyannamede, akşam treninin vürudundan (gelişinden) sonra tekmil memurunin terk-i işgal edecekleri (iş bırakacakları) yazılıydı."

1908 yılının ağustos ayında türk gazetelerinde birbiri ardından şu haberler yayınlanıyordu:

- "Alatini tuğla fabrikası işçileri, yüzde elli zam istemiş, kabul edilmediği için grev yapmışlardır."
- "Selânikte iki bütün ticarethanesi işçileri, istedikleri yüzde 30 zam kabul edilmediği için grev yapmışlardır."
- "Selânikte Rumeli şimendiferlerinde grev başlamıştır. Grev Manastır (Bitole) hattına da sirayet etmiştir."
- "Demirkapı-Metroviçe hattı ile Üsküp hattında da memurlar ve amele işi terketmişlerdir."

Berlinde irtica

28.6.1970 pazar günü ,her zaman ki gibi Türk filmi gösteren sinemaların önünde gazetemizi satmaya dağıldık..

Kroytsberg ve civarında gazetemizin satışı ile görevli arkadaşlarımız;Türkiye deki işçi kardeşlerimizin "haklı direniş"lerini yansıtan bildirileri ve "Kurtuluş " gazetemizi satarken,daha önceden hazırlanmış bir tertibin neticesinde kışkırtılmış 100'e yakın elleri bıçaklı ve sopalı nurcu ve turancılarını(yani Türkiye yeye tekrar şeriatı getirmek isteyen,Türkiyede mezhep ve ırk ayrımını yaparak lâyıklık ilkelerini tanımayan,Türkiyedeki halkları birbirine düşman eden) saldırısına uğradılar.

Nurculuk,hem lâyıklık hemde müslüman dine aykırı boş bir inançtır.T.C. misaki milliyesini ve toprak bütünlüğünü tanımaz.. Bunların milliyetçilikleri ise, orta asyadaki Türkleri tekrar Türkiye'ye getirmek ve Türkiyedeki mevcut azınlıkların hiç birini tanımadan ya tamamiyle imha etmek veya başka diyarlara"göç" ettirmektedir..

Oysaki milliyetçi bir kişi,Türkiyenin tüm sınırları içinde yaşayan insanların insan gibi yaşamasını sağlamak için yabancıların egemenliğine son verecek çalışmalarını yapmak.Mesela Amerikan emperyalistlerinin Türkiyedeki ekonomik ve politik baskısı altında inliyen tüm Türkiyeli halkların kurtuluşu ve emekçi sınıfların iktidarı için amansızca mücadele edendir. Tarihte kaba kuvvetle hiç bir şey elde edilmemiştir.Alman ve Türk ana yasalarına göre herkes kendi düşüncesinde hürdür.Bunu söz,yazı ve basım-yayım yolu ile yayabilir.

SAĞLIK YARDIM ODASI

Çoğumuz dil bilmediğimizden doktora dert anlatamayız.Doktor ilgilenmez bashedan savar.Kontrol doktoru hasta olduğumuza inanmaz,numara yapıyoruz sanar.İşte bunları gidermek üzere Alman doktorları dil bilen Türk arkadaşlarla beraber SAĞLIK YARDIM ODASINI açmışlardır.

Adres:Berlin-Kreuzberg,
Urban strasse 33

Muayene salı ve perşembe saat 18 den 20 kadar.

"Döviz Makinası"

Türk parası değerinin düştüğü şu günlerde,hükümet ve onun yarıdakı sermayedarların paçaları tutuştu..

Hükümet,düvize olan ihtiyacını karşılamak için,bir yandan fakir halkın sırtına ağır vergiler yüklemekte diğer yandan da yabancı memleketlere sevkettiği biz işçilerin biriktirdikleri markları Türkiye ye aktarmak için çeşitli plânlar hazırlamaktadır.Bildiğiniz gibi önceleri her Türk işçisinin permi hakkı vardı fakat bunu kaldırdılar.Ayrıca geçen mart ayına kadar her Türk işçisinin Türkiye ye bir araba sokma hakkı vardı fakat Türkiye de Vehbi Koç'un ve ordu yardımlaşmanın yabancı sermayeyle ortaklaşa kurdukları fabrikalar arabalarını istedikleri fiyata satabilsinler diye araba getirme hakkımızı,ağır vergilerle kullanılmaz hale getirdiler.

Yine o işçi düşmanı Demirel hükümeti,pasaport harclarını 10 DM tan 69 DM haraca çıkarttı.Bunlar yetmiyormuş gibi,Türkiye ye izne

giden işçiden şimdiye kadar 15 ra ayakbaşı parası alınırken bundan böyle 50 lira alınmaya başlandı..

Adeta döviz makinesi olarak rülen biz Türk işçilerinin Almanya da,Türkiye ye nisbeten hayırsız şartlarımız daha iyidir.Şurası da belirtmek lazımki her şey men maddi ve manevi olarak sürdürülmekteyiz.

Çok güc şartlar altında çalışan biz Türk işçilerinin dövizlerini kendi çıkarları için kullanmayan Koç gibi fabrikatörler,Almanya ya hisse senetleri satıp na çıkmışlardır.Amaçları,sermayelerinin % 10 u kadar az bir hisse ile binlerce işçinin dövizlerini yutmaktır.

Sözüm ona bir takım"milliyetçi"palavralarla işçilerin karşısına çıkan bu tip üç kâğıtçıların varlıklarına inanmamak ve Türk halkına hiç bir şekilde fayda vermiyene bu açık gözce davranışlara karşı uyanık olmamız gerekmektedir.

PASAPORT KUYRUGUNDA KİRALIK SANDALYE

Pasaport Kanununda yapılacak değişiklik ile harçların artırılacağı haberi üzerine, yurt dışına çıkmak isteyen vatandaşların biran önce pasaportlarını almak istemeleri, Emniyet Müdürlüğü'nde büyük izdihama yol açmaktadır. Saatlerce kuyruktaki bekleyen bazı vatandaşlar, Emniyet Müdürlüğü'nün hademelerinden aldıkları sandalyelere oturarak kuyruktaki yerlerini korumaktadırlar. Resimde kiralık sandalye bularak pasaport sırasını bekleyen bir kadın görülmektedir.

Türkiye'de KURTULUŞ onbeş günlük işçi gazetesi - sayı :14
Sahibi:Avrupa Türk Toplumcular Federasyonu Sorumlusu Metin Gür
Yazışma adresi:Türkiye'de Kurtuluş-TTO,1-Berlin 21 Bandel str.1
Fiatı: 60 kuruş -20 pfennig -Yıllık Abone 20 T.L. -6 DM
Baskı:verlag-Druck West-Berlin,1-Berlin31 ,Pfalzburger str.20